

"El País Valencià també és nació"

El VII Congrés d'UPV ha aprovat impulsar el Bloc Nacionalista per incloure el màxim de valencianistes. El secretari general, Pere Mayor, explica en què ha quedat la polèmica que precedí al congrés sobre els símbols i el nacionalisme cultural i polític.

El VII Congrés de la Unitat del Poble Valencià prometia ser polèmic. En el període pre-congressual els mitjans de comunicació havien assenyalat com a principals temes l'admissió dels símbols estatutaris, la reducció del concepte de nació de Països Catalans a nació valenciana i el conflicte entre nacionalisme polític i cultural. En el congrés, però, es va demostrar que aquests punts ja estaven assumits i que les discussions se centraven en la gestió de l'executiva i en la necessitat de crear un Bloc Nacionalista que agrupara el màxim possible d'entitats i partits valencianistes. En el congrés, celebrat a l'Elia (Camp de Túria), planà l'ombra d'una candidatura alternativa que finalment no es va materialitzar però que en un moment concret va fer que els membres de l'executiva del reelegit secretari general, Pere Mayor, amenaçaren amb la dimissió. En xifres, el congrés donà un cop d'atenció a Mayor perquè en va aprovar l'informe amb el 61,5% de vots a favor, però també amb un 29% en contra i un 10% d'abstencions. La ponència política s'aprovà amb el 91% dels vots i els reformats estatuts amb un 90%. La candidatura de Pere Mayor com a secretari general i la seua executiva obtingueren el 83% dels vots a favor.

—*Quin balanç fa d'aquest setè congrés?*

—El balanç final del congrés no puc fer-lo més que positiu perquè no era un congrés de tràmit. Si ho fóra no s'hauria alçat tota aquesta polèmica i no hauria passat res. I, per què no era un congrés de tràmit? Primer, perquè era un bon moment per no fer-ho, ja que falta molt temps per a les pròximes eleccions. I segon, perquè la direcció i diversos representants de la UPV en comarques plantejaren en l'assemblea del 30 de març que hem de fer una assemblea en profunditat sobre què hem fet en els últims quinze anys, quin paper hem representat i què passa en la societat valenciana. Això és necessari perquè UPV no ha de ser un projecte polític que haja d'estar assegut a la cadira guardant les essències del no-res. Nosaltres som un instrument polític i hem de fer política.

—*I què és el que passa en la societat valenciana?*

—Ens agrada o no, en aquest país s'ha consolidat una generalitat, un estatut que nosaltres criticàrem en

Pere Mayor, reelegit secretari general de la UPV: "Estem disposats fins i tot a renunciar a les sigles perquè aparega un moviment amb força."

el seu moment perquè era un estatut curt però que avui ha arribat a consolidar la Generalitat amb un govern que administra un bilió de pessetes i té competències fonamentals en educació, en sanitat i que té uns mitjans de comunicació importantíssims, com són la televisió i la ràdio. Jo crec que l'anàlisi que hem de fer —no només la UPV sinó tot el nacionalisme— és quin paper hem representat i quina dosi de participació hem tingut en tot això. I ací jo sí que crec que hem de fer un balanç negatiu. No sols la UPV, tot el nacionalisme, però la UPV al capdavant com a formació política que som. També tinc la certesa que el nacionalisme ha tingut un paper d'influència externa.

—*I per què renunciar als Països Catalans?*

—Es evident que el gran instrument que han utilitzat contra nosaltres —de forma manipuladora, si vols— era que la UPV no era un projecte valencianista, que la UPV són els catalanistes i que la UPV no representa els drets d'aquest país. I nosaltres hem fet un congrés on hem reflexionat sobre aquestes coses, pensant en nosaltres mateixos i pensant en el país al qual volem servir. Això és el que hem deixat clar en aquest congrés. La UPV té un projecte nacional valencià i el País Valencià també és una nació. Fins i tot, les paraules del representant de Convergència Democràtica de Catalunya, Felip Puig, que va estar convidat al congrés anaren també en aquesta línia. Això en absolut nega ni la unitat cultural ni la unitat lingüística, que són evidents. Una cosa no nega l'altra. I, en tot cas, els Països Catalans són un punt d'arribada, no un punt de partida. I a més seran una realitat en la mesura que ho sapiguem fer bé. M'explique: jo crec que cal treballar més per fer una societat molt valencianitzada i després, democràticament, des de les institucions, la gent haurà de decidir què li interessa més. Jo pense que l'interessen més lligams d'igualtat amb Catalunya i Balears que no el tracte de submissió que ha tingut el País Valencià respecte a Espanya, respecte al poder central. Per canviar això, l'única manera que hi ha és articular un nacionalisme democràtic i valencianista potent i amb força. Aquest és l'objectiu prioritari i fonamental: la construcció del nacionalisme polític valencià fort i potent.

—*Has dit que us acusen de catalanistes i això us ha fet mal...*

—Jo crec que se'ns acusa d'això i nosaltres hem donat una resposta.

—*Però els qui us han acusat de catalanistes no són en cap moment potencials votants vostres.*

—Jo crec que els que ens acusen de catalanistes són el sector més dur, vinculat a la dreta, no tant de dreta

dura, però el que han fet és instrumentalitzar, barrar el pas a sectors de la societat valenciana que de bona voluntat volen votar un partit valencianista. Aquest sector el que ha volgut és estigmatitzar-nos.

—*Aleshores, reduïu el concepte de nació a la nació valenciana per a desestigmatitzar-vos...*

—Més que per desestigmatitzar-nos, per aclarir una cosa que *de facto* ja fem. Es a dir, els regidors i alcaldes d'UPV quan entraven en un ajuntament no es dedicaven a discutir sobre les qüestions simbòliques i lingüístiques d'aquest país. S'acceptava el marc estatutari i la realitat. Nosaltres no hem fet un congrés per canviar la simbologia que tenim. Jo crec que se'ns ha de respectar la simbologia històrica que hem utilitzat, el Penó de la Conquesta, que és el fet real. Que la bandera estatutària és la que hi ha. Perfecte, cap problema.

Que la llengua que es parla ací es pot dir valencià. No hi ha cap problema. Es pot dir valencià. Ho hem fet sempre. Segurament el que no havíem fet mai és plasmar negre sobre blanc aquestes realitats. Nosaltres el que hem fet és això. I això significa una dosi de realitat i de pragmatisme i d'aproximació al sectors socials que demanen que els valencians deixem de discutir i barrallar-nos sobre qüestions de simbologia i de llengua i abordem les qüestions importants. Un projecte polític per a aquest país passa per la qüestió lingüística i cultural? Sí, això és molt important. Però només per això? No, també per altres qüestions de caràcter social i econòmic. I això és el que volíem aclarir.

—*Quina és la posició d'UPV sobre Unió Valenciana (UV)?*

—En la ponència deixem molt clara quina és la nostra percepció, hui dia, d'UV: un partit regionalista que algunes persones intenten vendre com a nacionalista; un partit regionalista que, a més, naix de l'anticatalanisme i vinculat a la dreta, fins i tot, a la dreta franquista.

Això és una veritat com un cabàs i no perquè ho diga jo sinó perquè ho diuen els fets. Els fets m'indiquen que el senyor Villalba, el dia 9 d'octubre, mentre nosaltres érem al Correllengua, ell menjava orxata i fartons en companyia del Grup d'Acció Valencianista (GAV), en companyia de gent que era l'extrema dreta valenciana. I l'altre dia, en les Corts, van votar en contra de reconèixer a Enric Valor els seus mèrits i votaren en contra de reconèixer la figura de Sanchis Guarnier. Mentre passen aquestes coses, anem per camins divergents.

—*I quins partits o sectors porten camí de convergir amb UPV?*

—Jo crec que hi ha gent de bona voluntat nacionalista que no milita en cap lloc, gent que milita en par-

“La UPV té un projecte nacional valencià i el País Valencià també és una nació. En tot cas, els Països Catalans són un punt d'arribada, no un punt de partida. I, a més, seran una realitat en la mesura que ho sapiguem fer bé.”

RAFA GIL

tits de caràcter sucursalista, gent que pertany a entitats de caràcter més aviat cultural o cívic —algunes que ja fa anys que treballen i d'altres que estan apareixent ara—, i hi ha grups de caràcter local amb els quals ja hem començat a jugar amb la plataforma UPV-Bloc Nacionalista. Nosaltres estem disposats fins i tot a renunciar a les sigles per bé que aparega un moviment amb potència i força suficient per superar la barrera del 5% dels vots el 99. L'any 1999 el nacionalisme polític valencià ha d'estar dins les Corts.

—*En el congrés s'ha aprovat ampliar al màxim el Bloc Nacionalista, incloent-hi la UPV, i qui més?*

—Doncs, tots els grups que ja estan en el BN, com és el Partit Valencià Nacionalista (PVN), o la gent de Grau Unit o Nacionalistes d'Alcoi i, a banda, que hi participe més gent. Quan nosaltres dèiem en el congrés que hem d'elaborar aquest programa valencià no dèiem que nosaltres el farem. Això ho podria fer perfectament la UPV sola. El que volem és fer-lo amb temps i amb molta més gent.

—*Però el Bloc Nacionalista podria incloure un moviment cívic com ara el Bloc de Progrés?*

—Home, perfectament. L'únic que passa és que el Bloc de Progrés no té un plantejament, diguem-ne, polític, electoral. Perquè, és clar, si ampliem el concepte "polític", doncs política ho és tot. Parle d'estructura política, ja no de partit, sinó de moviment. El Bloc de Progrés no té aquest plantejament. Fa un altre paper. I nosaltres no li neguem que el pot fer. De fet, nosaltres no sols hem participat en convocatòries com el Correllengua, sinó que hi ha molta gent d'UPV que participa en el Bloc de Progrés. També hi ha gent que no hi participa i fa una crítica més dura sobre el tema.

—*Què hi ha de fons en aquesta polèmica que s'ha encetat entre nacionalisme cultural i nacionalisme polític?*

—La dicotomia és falsa. No conec ningú que treballi cívicament en el nacionalisme cultural i que negue que haja d'haver-hi nacionalisme polític com tampoc no conec ningú que faça nacionalisme polític i que diga que no cal fer nacionalisme cultural. El problema, segurament, ha estat en les percepcions que hi ha hagut. Hi ha gent que està en el nacionalisme cívic i cultural defensant la llengua però que, després, políticament es considera representat pel partit del senyor González o del senyor Anguita o, fins i tot, del senyor Aznar. Del senyor Aznar pot ser molt minoritària però potser també n'hi ha. Nosaltres el que diem és que aquest treball és molt important però això només tindrà futur si, finalment, té traducció política. El país no el salvarem només amb moviments cívics. Fonamentalment, el salvarem amb moviments polítics.

—*Tornant al congrés. Diversos representants comarcals van presentar una llista de 22 persones per al consell nacional. És veritat que quan es va presentar aquesta llista, l'executiva que vostè dirigeix va pressionar dient que dimitirien si s'aprovava?*

—No, el que nosaltres vam dir és que si hi havia una candidatura alternativa havia de presentar-se. Quan la gent que configura l'executiva que jo he presentat interpreta que hi ha converses per presentar una altra

candidatura sorgeix la proposta que nosaltres també hem de plantejar-nos la nostra candidatura. Entre altres coses, i ho dic pensant en la gent que està en l'executiva, perquè no som un partit que ens puguem dedicar exclusivament a la política i hi ha gent que ha de guanyar-se la vida. Quan passa això és quan uns sectors de l'executiva reaccionen i diuen que ens hem de plantejar si hi ha una gent amb més capacitat, més ganes i que pot fer-ho millor.

—*Però la veritat és que finalment no es presentà cap candidatura i gent que va criticar el seu informe polític, com ara representants de la Ribera, de València ciutat o de l'Horta, votaren la seua candidatura.*

—Sí, quan jo presente la candidatura no hi ha cap més que es presente. Gent que manté una actitud crítica en l'informe de gestió, després ix a demanar el vot per a mi. Per això em dóna la sensació que els congressos en aquest sentit semblen una teràpia on se sumen tots els greuges, els polítics i els personals. I per diverses raons, els vots en blanc i en contra se sumen.

—*Però creu que hi ha hagut qui l'ha criticat i després ha votat a favor...*

—No, han votat en blanc. Jo he eixit amb el 83% dels vots. Del 83% al 100% encara hi ha un grapat de vots. No poden votar altra candidatura però voten en blanc. No podien votar una altra candidatura perquè no n'hi havia. Però, si partim del fet que era un congrés molt polèmic, crec que el balanç final és d'unitat.

Pere Mayor explica qui pot incorporar-se al Bloc Nacionalista: "Hi ha gent de voluntat nacionalista que no milita en cap lloc, gent que milita en partits de caràcter sucursalista i gent que pertany a entitats de caràcter més cultural i cívic." (Foto: Rafa Gil)

Àlex Milian